

OPINIA NR 05/2008

EUROPEJSKIEJ AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO

z dnia 29 września 2008 r.

w sprawie rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z 20 dnia listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

„Limit czasowy dla wykazania zgodności z wymaganiami w zakresie wiedzy i doświadczenia”

DRAFT

I. Sprawy ogólne

1. Niniejsza opinia ma na celu zasugerować Komisji zmianę rozporządzenia (WE) nr 2042/2003¹. Zakres tego działania prawodawczego został określony w treści zakresu zadań (ToR) 66.004 oraz szczegółowo opisany poniżej.
2. Niniejsza opinia została przyjęta na podstawie procedury określonej przez zarząd Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (zwanej dalej „Agencją”)², zgodnie z postanowieniami art. 19 rozporządzenia (WE) nr 216/2008³ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”).

II. Konsultacje

3. W dniu 20 marca 2007 r. na stronie internetowej Agencji opublikowano zawiadomienie o proponowanej zmianie (NPA) 2007-02⁴, zawierające projekt opinii w sprawie rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) 2042/2003.
4. Do dnia 21 czerwca 2007 r. do Agencji wpłynęło 196 uwag od 55 organów krajowych, organizacji zawodowych i firm prywatnych.
5. Wszystkie otrzymane uwagi zostały przyjęte i wprowadzone do dokumentu reakcji na uwagi (CRD) 2007-01, która w dniu 1 kwietnia 2008 r.⁵ ukazała się na stronie internetowej Agencji. CRD zawiera listę wszystkich osób i (lub) organizacji, które wniosły uwagi oraz odpowiedzi Agencji.
6. Dwie organizacje wojskowe oraz jeden przewoźnik zajmujący się zarobkowym przewozem lotniczym odniosły się do CRD. Reakcje organizacji wojskowych są podobne do siebie i wskazują, że mechanizm opisany poniżej nie został zrozumiany. W ramach niniejszej zmiany w rzeczywistości proponuje się wojskowemu personelowi obsługi technicznej możliwość późniejszego wejścia na rynek usług cywilnych bez utraty ważności wcześniejszego wyniku testu wiedzy podstawowej uzyskanego podczas służby wojskowej. Może być jednak konieczna ocena w oparciu o punkty egzaminacyjne. Reakcja przewoźnika cywilnego to całkowite odrzucenie całego wniosku; została ona zignorowana ze względu na to, że taki komentarz jest nietypowy i wskazuje na brak zrozumienia całokształtu korzyści w zakresie bezpieczeństwa.

III. Treść opinii Agencji

7. W dniu 20 listopada 2003 r. Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania. Przepisy załącznika III (część 66) przewidują system wydawania licencji dla personelu poświadczającego.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz.U. L 315 z 28.11.2003, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007 (Dz.U. L 94 z 4.4.2007, s. 18).

² Decyzja zarządu dotycząca stosowanej przez Agencję procedury wydawania opinii, warunków certyfikacji i materiałów poradnikowych. EASA MB 08-2007 z 13.6.2007.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1).

⁴ Zob. archiwa dokumentów prawodawczych na stronie http://www.easa.europa.eu/ws_prod/r/r_archives.php.

⁵ Zob. archiwa dokumentów prawodawczych na stronie http://www.easa.europa.eu/ws_prod/r/r_archives.php.

8. Wszelkie licencje na obsługę techniczną statku powietrznego wydaje się w oparciu o wiedzę podstawową i wymagania w zakresie doświadczenia.

Na licencji można ponadto zamieścić ratingi typu, kiedy jej posiadacz spełni teoretyczne i praktyczne wymogi szkolenia odpowiedniego dla typu.

9. Krajowe organy lotnictwa cywilnego (NAA) w Europie wyraziły opinię, że okres, w którym należy wykazać zgodność z wymaganiami w zakresie wiedzy i doświadczenia oraz złożyć wniosek o wydanie licencji lub dodanie ratingu typu, należy ograniczyć zarówno w odniesieniu do podstawowej licencji, jak i do ratingów typu. Byłaby to gwarancja, że doświadczenie jest aktualne, zaś przedmioty, które wchodzą w zakres testu z wiedzy nie uległy dezaktualizacji. Takie ograniczenia istniały w przeszłości w niektórych systemach krajowych i pomogłyby utrzymać wysoki poziom wiedzy oraz bezpieczeństwa.
10. Zadanie opracowania opinii mającej na celu zmianę części 66 i (lub) decyzji o zmianie dopuszczalnych sposobów potwierdzania zgodności (AMC) i materiałów poradnikowych (GM) zostało zlecone grupie projektowej, która przeprowadziła przedstawioną poniżej analizę. Członkami grupy byli zarówno przedstawiciele branży jak i krajowe organy lotnictwa cywilnego. Temu zadaniu prawodawczemu nadano nr 66.004 („Limit czasowy dla wykazania zgodności z wymaganiami w zakresie wiedzy i doświadczenia”).
11. W trakcie analizy zagadnienia grupa ustaliła, że:
- W odniesieniu do wymagań podstawowych obecny dodatek II do części 66 przewiduje, że wszystkie moduły składające się na pełną kategorię lub podkategorię licencji na obsługę techniczną statku powietrznego przewidzianej w części 66 należy zaliczyć w ciągu pięciu lat od momentu zaliczenia pierwszego modułu licencji na obsługę techniczną statku powietrznego (z wyjątkiem wspólnych modułów więcej niż jednej zaliczonej już kategorii lub podkategorii licencji na obsługę techniczną statku powietrznego wymienionej w części 66). Nie istnieją jednakże ograniczenia dotyczące liczby prób zaliczenia ani okresów oczekiwania pomiędzy próbami zaliczenia w odniesieniu do każdego konkretnego modułu.
 - Ponadto w obecnych przepisach nie ma ograniczenia w czasie na złożenie wniosku o licencję po wykazaniu się podstawową wiedzą. Możliwe jest na przykład wystąpienie o licencję po 25 latach od wykazania się podstawową wiedzą.
 - W odniesieniu do podstawowych wymagań w zakresie doświadczenia oraz zgodnie z punktem 66.A30, w przypadku najbardziej restrykcyjnym, jeśli osoba składająca wniosek o licencję na obsługę techniczną statku powietrznego nie przeszła wcześniej odpowiedniego szkolenia technicznego, musi mieć pięć lat praktycznego doświadczenia w obsłudze technicznej statku powietrznego w eksploatacji. Nie ma jednak ograniczenia czasu na złożenie wniosku o licencję po wykazaniu się posiadanym doświadczeniem. Możliwe jest na przykład wystąpienie o licencję po 25 latach od uzyskania wymaganego doświadczenia (innego niż obecnie wymagane minimalne aktualne doświadczenie).
 - W odniesieniu do szkolenia typu nie istnieje obecnie ograniczenie czasowe dla:
 - zakończenia szkolenia typu;
 - złożenia wniosku o licencję po zakończeniu szkolenia typu.
 - Nie została zapewniona spójność obecnych wymagań, ponieważ nie zdefiniowano poniższych aspektów:
 - rodzaje dokumentów, jakie należy złożyć wraz z wnioskiem;
 - termin przekazania dokumentów uzupełniających do wniosku do krajowych organów lotnictwa cywilnego w celu wydania licencji na obsługę techniczną statku powietrznego;

- konieczność spełnienia wymagań w zakresie wiedzy i doświadczenia zarówno w przypadku podstawowej licencji, jak i ratingów typu przed wysłaniem wniosku do krajowych organów lotnictwa cywilnego.
- Nie określono również, w jakich ramach czasowych należy przedstawić we wniosku pełen zestaw modułów.

12. W oparciu o powyższą analizę proponuje się dodanie następujących elementów do części 66 oraz części 147:

13. WIEDZA PODSTAWOWA I DOŚWIADCZENIE: zarys ogólny

- Ustalony został „dziesięcioletni” okres poprzedzający złożenie wniosku o licencję na obsługę techniczną statku powietrznego, przeznaczony na zaliczenie wszystkich modułów wiedzy podstawowej oraz zdobycie wymaganego doświadczenia.

Ma to zapewnić, że doświadczenie jest aktualne, a zaliczony podstawowy program nauczania nie jest zbyt przestarzały w kontekście wprowadzania nowych technologii. Każda zmiana technologiczna, która zaszła w ciągu tego dziesięcioletniego okresu będzie równoważona zdobytym doświadczeniem, stanowiącym swoiste zabezpieczenie.

Wybrano ostatecznie okres „dziesięcioletni”, ponieważ odpowiadał „najgorszemu scenariuszowi” wynikającemu z obecnych zasad, według którego dana osoba (zazwyczaj samodzielnie rozpoczynająca drogę zawodową) przeznaczając pięć lat na zaliczenie wszystkich modułów podstawowych (maksymalny obecnie dopuszczalny okres), a następnie musi zdobyć maksymalnie pięcioletnie doświadczenie.

Osoby uczęszczające na zatwierdzony kurs szkolenia podstawowego poświęcą na to prawdopodobnie dwa do czterech lat (cztery lata zwłaszcza w przypadku niektórych państw skandynawskich oraz pewnych organizacji wojskowych, które postanowiły realizować szkolenie na podstawie części 147 w ramach swoich wymagań). Jednakże w tym przypadku wymagane jest zaledwie dwuletnie doświadczenie, zaś dziesięć lat powinno wystarczyć na ukończenie pełnego procesu i wystąpienie o licencję.

Należy wyjaśnić, że na etapie wstępnym w NPA zaproponowano zaledwie siedmioletni okres na uzupełnienie podstawowej wiedzy i zdobycie podstawowego doświadczenia oraz złożenie wniosku o licencję. Moduły egzaminacyjne zaliczone wcześniej niż przed siedmiu laty musiałyby być powtarzane. Podczas publicznych konsultacji NPA wielu komentatorów uznało to za zbyt restrykcyjne rozwiązanie i zaproponowało podwyższenie limitu do 10 lat, uwzględniając różne czynniki, takie jak:

- służbę wojskową;
- trudności w jednoczesnym studiowaniu i pracowaniu;
- sytuacje związane z długotrwałymi chorobami/stanami pourazowymi (czasem powstałymi w pracy);
- wprowadzenie rocznego okresu oczekiwania po trzech kolejnych niezdanych egzaminach a przed następnym podejściem do egzaminu (zob. poniżej).

Komentatorzy ci byli również zaniepokojeni koniecznością powtarzania wszystkich nieaktualnych modułów. Miało to miejsce również w przypadku organizacji wojskowych, które postanowiły zastosować szkolenie na podstawie części 147 jako część swoich wymagań – miałyby one trudności w zatrzymaniu swojego personelu (nieposiadającego licencji wymienionej w części 66), ponieważ osoby te zmuszone byłyby opuścić wojsko przed końcem dziesięcioletniego okresu w celu zdobycia niezbędnego doświadczenia w zakresie obsługi technicznej lotnictwa cywilnego. W tym przypadku organizacje takie prawdopodobnie nie włączyłyby części 147 do swoich szkoleń, co stałoby w sprzeczności z celami podstawowego rozporządzenia WE nr 216/2008, w którym zaleca się promowanie zasad wspólnotowych.

Ostateczna propozycja nie zawiera wymogu powtarzania modułów starszych niż dziesięć lat, co zostanie opisane w dalszej części niniejszej opinii. Konieczne jest jednak przyznanie punktów przez właściwy organ po zbadaniu zmian w podstawowym programie nauczania (dodatek I do części 66) w ciągu ostatnich dziesięciu lat.

W konsekwencji zniesiono poprzedni „pięcioletni” okres na zdobycie wiedzy podstawowej i zastąpiono go „dziesięcioletnim” okresem na zdobycie wiedzy podstawowej i doświadczenia przed złożeniem wniosku o licencję na obsługę techniczną statku powietrznego.

14. WIEDZA PODSTAWOWA: przyznawanie punktów

- Jak wspomniano powyżej, w niniejszej opinii nie proponuje się automatycznego uznawania za nieważne modułów, które przekroczyły limit dziesięcioletni, umożliwiając właściwemu organowi dokonanie oceny, czy podstawowy program nauczania uległ zmianie w tym okresie czasu oraz przyznanie odpowiednich punktów za te moduły, podmoduły i pozycje, które nie uległy zmianie. Dlatego też może zaistnieć konieczność powtórzenia pewnych modułów, podmodułów lub pozycji, jeśli zostały one zmienione zgodnie z aktualnymi wymogami dodatku I do części 66.
- Aktualny dodatek II do części 66 (egzamininy z zakresu wiedzy podstawowej) wyłącza moduły 1, 2, 3 i 4 z jakichkolwiek ograniczeń czasowych, ponieważ mają one charakter ogólny i nie należy spodziewać się, że ulegną z czasem zmianie. Przepis ten nie jest już potrzebny, ponieważ zagadnieniem tym zajmie się właściwy organ przyznając punkty. Za moduły, które nie uległy zmianie, przydzielać się będzie pełne punkty.

Mechanizm ten opisany jest obecnie w pkt. 66.A.25 lit. b) oraz 66.B.405.

- W celu uzyskania punktów egzaminacyjnych wnioskodawca musi wystąpić z formalnym wnioskiem do właściwego organu, który wydaje pisemne potwierdzenie przyznanych punktów.

15. WIEDZA PODSTAWOWA: ważność punktów

- Zmiany w podstawowym programie nauczania, opisane w dodatku I do części 66, należy również uwzględniać w odniesieniu do kwalifikacji, dyplomów itp., kiedy właściwy organ ustala i aktualizuje punkty egzaminacyjne. To zapewniłoby posiadanie przez wnioskodawcę aktualnej wiedzy technologicznej.

W konsekwencji wszystkie punkty egzaminacyjne (dla nieważnych modułów oraz innych kwalifikacji/dyplomów) utracą ważność po dziesięciu latach. Wnioskodawca może jednakże złożyć ponownie wniosek o przyznanie punktów na podstawie nowego porównania pomiędzy wcześniejszym szkoleniem a aktualną wersją dodatku I do części 66. Dodano nowy pkt 66.B.410 dotyczący ważności punktów egzaminacyjnych.

Zmiany te oznaczają, że przegląd sprawozdań z przyznawania punktów egzaminacyjnych wydawanych przez właściwy organ (tak jak tego wymaga pkt 66.B.405 lit. d)) należy przeprowadzać nie tylko kiedy zmienia się krajowe standardy kwalifikacyjne, ale również kiedy zmieniany jest dodatek I do części 66. Pkt 66.B.405 lit. d) został odpowiednio zmieniony, aby lepiej odzwierciedlać ten proces.

16. SZKOLENIE TYPU I EGZAMIN TYPU

- Wprowadza się „trzyletni” limit czasu na zrealizowanie teoretycznych i praktycznych elementów szkolenia typu przed złożeniem wniosku o dodanie ratingu typu do licencji na obsługę techniczną statku powietrznego. Zapobiegnie to:
 - otrzymaniu przez wnioskodawcę ratingu typu w oparciu np. o certyfikat z kursu sprzed 25 lat;

- rozciągnięciu kursu (teoretycznych i praktycznych elementów szkolenia typu) na nieokreśloną liczbę lat.
- Wprowadzono podobny przepis w odniesieniu do egzaminu typu (kiedy nie jest wymagane szkolenie typu). To „trzyletnie” ograniczenie:
 - zapewnia dobry poziom bezpieczeństwa;
 - jest spójne z systemami krajowymi państw członkowskich wprowadzonymi przed powstaniem Zrzeszenia Władz Lotniczych oraz przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 2042/2003.
- W odniesieniu do podstawowych modułów i egzaminu typu (kiedy nie jest wymagane szkolenie typu) ustalono możliwość maksymalnie trzykrotnej próby zaliczenia oraz roczny okres oczekiwania przed kolejną próbą, przeznaczony na ponowne szkolenie/naukę: oznacza to, że po trzech kolejnych niezdanych egzaminach wnioskodawca musi poczekać rok przed powtórnym przystąpieniem do egzaminu (dodatek II i dodatek III do części 66).

Zasada „trzech prób zaliczenia” jest spójna z niektórymi systemami krajowymi wprowadzonymi przed powstaniem Zrzeszenia Władz Lotniczych oraz przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 2042/2003. Powszechnie przyjmuje się, że trzy kolejne nieudane próby zaliczenia oznaczają, że osoba szkolona jest niezdolna do zdania egzaminu i odniesienia sukcesu w danej dziedzinie. Okres oczekiwania pozwoli wnioskodawcy ponownie przyswoić sobie materiał z danej dziedziny oraz ponownie rozważyć swoją motywację czy możliwość odniesienia sukcesu.

Dodatkowo w odniesieniu do egzaminu typu (kiedy nie jest wymagane szkolenie typu) ustalono 30-dniowy okres oczekiwania po pierwszej nieudanej próbie zaliczenia i 60-dniowy po drugiej nieudanej próbie zaliczenia. Proponowane okresy oczekiwania umożliwiają organizacji ponowne przygotowanie egzaminów, zaś kandydatowi dają czas na odświeżenie wiedzy w odpowiednich dziedzinach.

- Ponadto egzaminator nie może brać udziału w szkoleniu kandydata w przypadku, kiedy nie jest wymagane szkolenie typu. Ten nowy wymóg ustala zasadę niezależności egzaminatora od osoby przeprowadzającej szkolenie.

W przypadku kilku prób zaliczenia proponuje się, aby egzamin prowadzili inni egzaminatorzy niż ci, którzy byli obecni podczas poprzednich prób.

17. WNIOSEK o licencję na obsługę techniczną statku powietrznego lub dodanie typu do licencji na obsługę techniczną statku powietrznego

- Składając wniosek o egzamin, wnioskodawca składa do organizacji zatwierdzonej odpowiednio na mocy części 147 lub do właściwego organu oświadczenie na piśmie dotyczące liczby prób zaliczenia, dat oraz organizacji przygotowujących wszystkie egzaminy, do których przystępował w ciągu 12 poprzedzających miesięcy. Organizacja zatwierdzona odpowiednio na mocy części 147 lub właściwy organ są odpowiedzialne za sprawdzenie liczby prób zaliczenia, do których przystąpił wnioskodawca w odpowiednich ramach czasowych (dodatek III do części 66, podpunkt 4).
- Dodatkowo wymóg (pkt 66.A.10 lit. b)) potwierdza wyraźnie, że wnioskodawca ma obowiązek wykazać, iż spełnia wszelkie mające zastosowanie wymagania w zakresie wiedzy i doświadczenia dotyczące zarówno samej licencji jak i ratingu typu przed złożeniem wniosku do krajowych organów lotnictwa cywilnego oraz przedłożyć wraz z wnioskiem wszelkie dokumenty uzupełniające.

18. PRZECHOWYWANIE AKT

- Stosowne wymagania dotyczące przechowywania akt zostały rozszerzone i dostosowane do nowych ograniczeń czasowych dla części 66 i części 147.

19. DODATKOWE ELEMENTY

- Te nowe ograniczenia podobne są do istniejących mechanizmów proponowanych przez JAR-FCL 1 (§1.490 „standardy zdania egzaminu” oraz §1.495 „okres akceptacji”):
 - wnioskodawca ma 18 miesięcy na zdanie wymaganego egzaminu z wiedzy teoretycznej;
 - zdany egzamin teoretyczny zachowuje ważność przez okres od 36 miesięcy do 7 lat, w zależności od rodzaju licencji (licencja pilota zawodowego lub licencja pilota liniowego), aby umożliwić zdobycie doświadczenia w wyniku wylatanych godzin;
 - wnioskodawca powinien przystąpić ponownie do całego egzaminu, jeśli nie zdał jednej części egzaminu w czterech próbach zaliczenia lub też nie zdał wszystkich części w sześciu próbach.
- Dla potwierdzenia opisanych powyżej zmian:
 - certyfikat zatwierdzenia podstawowego kursu szkoleniowego (CZĘŚĆ 147) zmienia się tak, by określał datę zakończonego i zdanego egzaminu (w odniesieniu do każdego modułu);
 - certyfikat zatwierdzenia szkolenia typu (CZĘŚĆ 147) zmienia się tak, że konieczne jest podanie daty zakończonego i zdanego egzaminu oraz daty rozpoczęcia i zakończenia szkolenia typu.

20. PRZEPISY DOTYCZĄCE MOCY WSTECZNEJ (prawa nabyte)

Aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie, niniejsza opinia wprowadza przepisy dla wnioskodawców, którzy zdali egzaminy z wiedzy podstawowej (w jednym lub kilku modułach) lub egzaminy ze szkolenia typu lub którzy zdobyli doświadczenie lub uzyskali punkty egzaminacyjne przed wejściem w życie wnioskowanego rozporządzenia:

- egzaminy z wiedzy podstawowej oraz punkty egzaminacyjne zdobyte/przyznane przed datą wejścia w życie niniejszej opinii mogą być wykorzystane w odniesieniu do składania wniosków o przyznanie licencji przez dziesięć lat od daty wejścia w życie niniejszej opinii (nowy pkt 66.A.25 lit. c));
- doświadczenie zdobyte przed datą wejścia w życie niniejszej opinii może być wykorzystane w odniesieniu do składania wniosków o przyznanie licencji przez dziesięć lat od daty wejścia w życie niniejszej opinii (nowy pkt 66.A.30 lit. g));
- teoretyczne i praktyczne elementy szkolenia typu zaliczone przed datą wejścia w życie niniejszej opinii mogą być wykorzystane do składania wniosków o przyznanie licencji przez trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej opinii (nowy pkt 66.A.45 lit. i)).

IV. Ocena wpływu regulacji

21. Jak wyjaśniono szczegółowo w ocenie wpływu regulacji zawartej w NPA 2007-02, przed wydaniem NPA rozważano pierwotnie następujące opcje:

Opcja 1 – powstrzymanie się od działania

Kontynuacja z zastosowaniem obecnych wymogów, obejmujących:

- pięć lat na zdanie wszystkich egzaminów modułu podstawowego;
- brak ograniczeń czasowych na zakończenie szkolenia typu;
- możliwość złożenia wniosku o licencję lub dodanie ratingu typu bez względu na to, jak dawno:

- ukończono podstawowe moduły szkolenia;
- uzyskano doświadczenie podstawowe (z wyjątkiem rocznego aktualnego doświadczenia);
- ukończono szkolenie typu lub zdano egzamin typu.

Opcja 2 – nałożenie ograniczeń czasowych na podstawowe moduły i szkolenie typu w celu uzyskania podstawowej licencji lub ratingu typu

Opcja 3 – zniesienie wszystkich bieżących ograniczeń czasowych

Opcja ta oznaczałaby zniesienie obecnego „pięcioletniego” limitu na zdanie wszystkich egzaminów modułu podstawowego.

22. Opcja 3 została odrzucona, ponieważ mogłaby ona obniżyć poziom bezpieczeństwa ze względu na możliwość zdawania egzaminu podstawowego bez ograniczeń czasowych oraz przy nieograniczonej liczbie prób zaliczenia. W którymś momencie dana osoba może zdać egzamin, co nie gwarantuje właściwego poziomu znajomości całego przedmiotu. Tego negatywnego skutku nie da się zrekomensować korzyściami ekonomicznymi w stosunku do tej niewielkiej grupy osób (i ich organizacji), które potrzebowałyby długiego okresu czasu na zdanie egzaminów.
23. W ramach opcji 2 w momencie wydania NPA zaproponowano następujące zmiany:
- wszystkie podstawowe moduły egzaminacyjne (z wyjątkiem modułów 1, 2, 3 i 4) należy zdać, a całe wymagane doświadczenie zdobyć w ciągu siedmiu lat przed złożeniem wniosku o licencję;
 - moduły starsze niż siedem lat (z wyjątkiem modułów 1, 2, 3 i 4) należy powtórzyć;
 - punkty egzaminacyjne mogą zostać przyznane jedynie za kwalifikacje techniczne zdobyte w ciągu siedmiu lat przed złożeniem wniosku o licencję;
 - szkolenie typu oraz egzamin typu należy rozpocząć i zakończyć w ciągu trzech lat przed złożeniem wniosku o dodanie typu na licencji;
 - ustala się okresy oczekiwania po niezdanych egzaminach podstawowych i egzaminach typu;
 - wprowadza się wymóg obecności dwóch egzaminatorów w trakcie egzaminu typu.

Opcję 2 wybrano zamiast opcji 1 (powstrzymanie się od działania) ze względu na powiązane z nią podniesienie poziomu bezpieczeństwa. Doświadczenie byłoby zdobyte niedawno, zaś wiedza związana z poziomem podstawowym i poziomem typu stosunkowo aktualna.

24. Podczas etapu konsultacji zewnętrznych NPA otrzymano jednak liczne uwagi wskazujące, że:
- siedmioletnie ograniczenie czasowe na zdobycie podstawowej wiedzy i podstawowego doświadczenia jest zbyt restrykcyjne przy uwzględnieniu różnych czynników, takich jak służba wojskowa, trudność jednoczesnego podejmowania studiów i pracy, długotrwała choroba lub stan pourazowy itp.
 - wymóg powtórzenia wszystkich modułów przekraczających siedmioletnie ograniczenie czasowe stanowiłby poważne obciążenie, w szczególności dla organizacji wojskowych. W konsekwencji organizacje te przestałyby szkolić swój personel zgodnie z częścią 147, a przy tym zmniejszyłyby liczebność siły roboczej dostępnej dla organizacji cywilnych.
25. W celu zminimalizowania wszystkich tych skutków i jednoczesnego podniesienia poziomu bezpieczeństwa ostateczny tekst proponowany w niniejszej opinii wprowadza następujące zmiany w odniesieniu do tekstu NPA:

- Limit czasowy na zdanie wszystkich egzaminów podstawowych, zdobycie wymaganego doświadczenia i złożenie wniosku o licencję został wydłużony do dziesięciu lat. Ma to również zastosowanie do punktów egzaminacyjnych przyznanych z tytułu innych kwalifikacji technicznych.
- Moduły lub punkty egzaminacyjne wykraczające poza dziesięcioletnie ograniczenie czasowe nie będą automatycznie uznawane za nieważne, lecz będzie istniała możliwość uzyskania punktów egzaminacyjnych na kolejne dziesięć lat. Właściwy organ będzie musiał porównać pierwotny program nauczania dla danej kwalifikacji z obecnym (dodatek I do części 66) w celu ustalenia ewentualnych różnic.
- Okresy oczekiwania pomiędzy niezdanymi egzaminami podstawowymi i egzaminami typu zostały wydłużone.
- Podczas egzaminu typu wymagana jest obecność jedynie jednego egzaminatora.

Kolonia, dnia 29 września 2008 r.

P. GOUDOU
Dyrektor wykonawczy

DRAFT